

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a členov sudcov JUDr. J. Mihala a JUDr. Martina Piovartsyho na verejnom zasadnutí v Bratislave 7. mája 2008 v trestnej veci obvineného **M. K. pre trestný čin úverového podvodu** podľa § 250a ods. 1 zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.) a iné, vedenej na Okresnom súde v Poprade pod spisovou značkou (sp. zn.) 5 T 114/2005, o dovolaní, ktoré podal minister spravodlivosti Slovenskej republiky proti rozsudku Okresného súdu v Poprade zo 6. apríla 2006, sp. zn. 5 T 114/2005, z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ zák. č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (Trestný poriadok) a podľa § 386 ods. 1, ods. 2 a § 388 ods. 1 Trestného poriadku takto

r o z h o d o l :

Rozsudkom Okresného súdu v Poprade zo 6. apríla 2006, sp. zn. 5 T 114/2005,

bol porušený zákon

v ustanovení § 16 ods. 1, § 35 ods. 2, ods. 3 Tr. zák.

Rozsudok okresného súdu **sa zrušuje.**

Zrušujú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušený rozsudok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Okresnému súdu v Poprade **sa prikazuje**, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e :

Uvedeným rozsudkom okresného súdu obvinený M. K. bol uznaný za vinného zo spáchania

I. trestného činu úverového podvodu podľa § 250a ods. 1 Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

pri uzatváraní úverovej zmluvy s akciovou spoločnosťou (a.s.) H. so sídlom v P. prostredníctvom predajcu (firmy N.) v P. 14. marca 2004 predložil potvrdenie o výške príjmov od zamestnávateľa (firmy L., M.), kde však zamestnaný nebol, pri prevzatí na úver kúpeného autorádia v cene 15 990 Sk uhradil len akontáciu 99 Sk a zvyšok úveru sa zaviazal uhradiť v mesačných splátkach po 2 097 Sk, čo však neurobil, čím firme H. spôsobil škodu 15 891 Sk;

II. trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

v Poprade 16. júla 2004 v autobazáre firmy D. uzavrel leasingovú zmluvu s A. so sídlom v B. na osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia 1,9 TDI v cene 306 000 Sk, pri tom uhradil akontáciu 107 100 Sk, prvú splátku 10 580,10 Sk a zmluvný poplatok, zároveň sa zaviazal predmet leasingu splatiť v mesačných splátkach po 10 580 Sk, ktoré však uhradil len čiastočne, ale už 19. júla 2004 automobil policajne dal evidovať ako vlastný, hoci jeho majiteľom bola spomínaná leasingová firma, a v októbri 2004 toto predal ako vlastné J. P., čím A. v B. spôsobil škodu 306 000 Sk;

III. trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

v Poprade 21. marca 2005 uzavrel zmluvu o pôžičke s firmou P. so sídlom v B., pričom predložil nepravdivé doklady o zamestnaní a príjmoch z neho, hoci v tom čase nikde nepracoval, a po poskytnutí sumy 90 146 Sk ako predmetnej pôžičky túto použil a dohodnuté splátky dlhu neuhrádzal, čím spomínanej firme spôsobil škodu v uvedenej výške.

Okresný súd podľa § 248 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 35 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., uložil obvinenému súhrnný trest odňatia slobody na tri roky a desať mesiacov so zaradením na jeho výkon podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do prvej nápravno-výchovnej skupiny.

Okresný súd zároveň podľa § 35 ods. 3 Tr. zák. zrušil vo výrokoch o treste trestný rozkaz Okresného súdu v Poprade zo 16. apríla 2004, sp. zn. 5 T 58/04, a trestný rozkaz Okresného súdu v Kežmarku z 28. mája 2004, sp. zn. 1 T 37/04.

Okresný súd tiež podľa § 229 ods. 1 Tr. por. poškodené firmy H. so sídlom v P., P. so sídlom v B. a K. so sídlom v B. s ich nárokom na náhradu škody odkázal na konanie v občianskoprávných veciach.

Okresný súd napokon podľa § 226 písm. e/ Tr. por. oslobodil obvineného spod obžaloby pre skutok tento právne kvalifikovaný ako trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. (ako otec mal. L. K. úmyselne neplatil na jej výživu príspevok do rúk matky maloletej).

Obvinený proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie, ktoré však 11. júla 2006 vzal späť, čo bolo vzaté na vedomie uznesením Krajského súdu v Prešove z toho istého dňa (sp. zn. 4 To 64/06).

Minister spravodlivosti na podnet obvineného a jeho matky M. K. na Okresnom súde v Poprade podal dovolanie proti uvedenému rozsudku tohto okresného súdu zo 6. apríla 2006; vec bola Najvyššiemu súdu predložená 31. marca 2008.

Minister spravodlivosti ako dovolateľ založil podaný mimoriadny opravný prostriedok na ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku a domáhal sa ním, aby Najvyšší súd vyslovil porušenie zákona (v neprospech obvineného) napadnutým rozsudkom v ustanovení § 2 ods. 1 zák. č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (Trestný zákon), § 16 ods. 1

Tr. zák. a § 35 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., aby napadnutý rozsudok i nadväzujúce rozhodnutia boli zrušené a aby Okresnému súdu v Poprade bol daný príkaz vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

Minister spravodlivosti v dovolaní vyslovil názor, že neboli splnené podmienky uvedené v § 41 ods. 2 Trestného zákona na zvýšenie hranice trestnej sadzby; trest mal byť pritom uložený podľa zásad uvedeného Trestného zákona, keďže tento je pre obvineného priaznivejší.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku), že bolo podané oprávnenou osobou na základe podnetu predpísaným postupom a v zákonom stanovenej lehote (§ 369 ods. 1, § 370 Trestného poriadku), že boli splnené jeho podmienky (§ 372, § 373 ods. 2, § 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a napokon, že sú naplnené aj jeho dôvody (§ 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku).

V zmysle § 2 ods. 1 Trestného zákona (obsahovo totožne aj § 16 ods. 1 Tr. zák.) trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá v zásade podľa zákona účinného v čase spáchania činu; ak ešte pred meritórnym rozhodnutím vo veci nadobudne účinnosť iný zákon, uvedené otázky sa posudzujú podľa toho zákona, ktorý je pre obvineného priaznivejší.

Obvinený delikty spáchal počas účinnosti zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.), ale pri rozhodovaní okresného súdu 6. apríla 2006 už bol účinný (terajší) Trestný zákon, pričom vzhľadom na ustanovenie jeho § 2 ods. 1 (resp. § 16 ods. 1 Tr. zák.) súd mal skúmať, použitie ktorého zákona je pre obvineného priaznivejšie.

Porovnanie deliktov obvineného dáva základ pre záver, že tieto vykazujú znaky prečinov (§ 10 ods. 1 písm. b/ teraz účinného Trestného zákona).

Podľa § 35 ods. 2 Tr. zák. pri ukladaní trestu za minimálne dva úmyselné trestné činy spáchané viacerými skutkami, horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného sa zvyšovala o jednu tretinu.

Túto (asperačnú) zásadu prevzala aj novšia právna úprava, ale s tým rozdielom, že taký režim sa vzťahuje na páchatel'a minimálne dvoch úmyselných trestných činov, z ktorých však aspoň jeden je zločinom. Zásadu teda nie je možné aplikovať všeobecne pri trestaní minimálne dvoch úmyselných trestných činov, ale je potrebné, aby aspoň jeden z týchto deliktov bol zločinom (§ 10, § 11 Trestného zákona).

V rozhodovanej veci obvinený spáchal delikty vykazujúce znaky prečinov, a preto ustanovenie (teraz účinného) Trestného zákona z hľadiska použitia asperačnej zásady je pre neho priaznivejšie, lebo na zvýšenie hornej hranice aplikovanej trestnej sadzby nie sú v súčasnosti splnené podmienky.

Okresný súd preto pri rozhodovaní o treste mal správne vziať do úvahy ustanovenie § 41 ods. 2 Trestného zákona a neaplikovať ustanovenie § 35 ods. 2 Tr. zák. (pokiaľ ide o určenie príslušnej trestnej sadzby). Keďže sa tak nestalo, rozhodnutie súdu prvého stupňa je založené na nesprávnom použití hmotnoprávneho ustanovenia v tejto otázke, čo zakladá dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Tento dovolací dôvod sa vzťahuje aj na uloženie súhrnného trestu, ak tento nemal byť uložený, ako sa javí v rozhodovanej veci. Obvinený delikty ad II a III nespáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (ide o trestné rozkazy Okresného súdu v Poprade zo 16. apríla 2004, sp. zn. 5 T 58/04, a Okresného súdu v Kežmarku z 28. mája 2004, sp. zn. 1 T 37/04), a preto súhrnný trest mal byť ukladaný len vo vzťahu k deliktu ad I; za ďalšie trestné činy prichádzalo do úvahy uloženie samostatného úhrnného trestu.

Dovolanie bolo podané v prospech obvineného len pokiaľ ide o použitie asperačnej zásady. Vo vzťahu k ukladaniu súhrnného trestu (hoci také rozhodnutie v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku by prichádzalo do úvahy) však jednak dovolanie by bolo podané po zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), lebo by išlo o dovolanie v neprospech obvineného a jednak rozhodnutie o dovolaní v neprospech obvineného v tejto situácii by nebolo legálne (§ 385 ods. 2 Trestného poriadku).

Súhrnný trest totiž predstavuje pre obvineného určitý legálny bonus, lebo sa mu ním ukladá v zásade jeden trest za viaceré jeho trestné činy, ktoré by mali byť aj samostatne

sankcionované. Porušenie zákona, v dôsledku ktorého bol uložený súhrnný trest, hoci legálne mali byť uložené viaceré tresty, je v princípe v neprospech obvineného, a preto na toto v súčasnej procesnej situácii nie je možné adekvátne reagovať.

Najvyšší súd preto na uvedené pochybenie len upozorňuje a konštatuje, že ani v ďalšom konaní nemôže dôjsť ku zmene rozhodnutia v otázke ukladania súhrnného trestu, lebo by to bolo rozhodnutie v neprospech obvineného, čo zakazuje ustanovenie § 391 ods. 2 Trestného poriadku.

Najvyšší súd v otázke použitia asperačnej zásady však zistiac, že sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, podľa § 386 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku vyslovil porušenie zákona v ustanovení § 16 ods. 1 a § 35 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. (porušenie bolo v neprospech obvineného) a zrušil napadnutý rozsudok ako aj nadväzujúce rozhodnutia; podľa § 388 ods. 2 Trestného poriadku Okresnému súdu v Poprade prikázal vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 7. mája 2008

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová

JUDr. Milan Lipovský, v. r.
predseda senátu